

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200489
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814200489.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému: W. I., C.. XX.XX.XXXX, S. S. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42343828, zast. JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou, Advokátska kancelária Vranov nad Topľou, Dobrianskeho 1651 o zaplatenie 8.445,71 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8.264,62 eur, spolu s úrokom z omeškania za obdobie od 21.02.2011 do 04.11.2012 v sume 146,14 eur a ročný úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 8.264,62 eur od 05.11.2012 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 100 eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 30. dňa v mesiaci na adrese žalobcu pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáha, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 8445,71 eur s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.02.2011 do 04.11.2012 vo výške 149,01 eur, ročným úrokom z omeškania 8,75% zo sumy 8445,71 eur od 05.11.2012 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.09.2012 medzi postupcom O. O., X..O.. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 27.08.2008 zmluvu č. 561821597, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy O. O. X..O.. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a VOP. Ďalej uviedol, že zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 94585,47 eur, ktorá pozostávala z istiny 7868,57 eur, riadneho úroku 1094,61 eur, úroku z omeškania 483,42 eur a ostatného príslušenstva v sume 38,87 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia s tým, že sumu 38,78 eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 483,42 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca neuplatňuje.

Podľa zmluvy postupca poskytol žalovaným úver 5842,13 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 92,81 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si uplatňuje len splátky úveru splatné od 20.02.2011 do 20.08.2018 v počte 91 a celkovej výške 8445,71 eur s tým, že splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 20.08.2018 sa stali splatnými dňa 04.11.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, zvyšné splátky si žalobca neuplatňuje. Ďalej uviedol, že si uplatňuje úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti každej splátky samostatne a pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 04.11.2012 si uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky neuhradil žiadne sumy. Uplatňovaná suma pozostáva z 91 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 8445,71 eur (t.j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky) a zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb si žalobca vyčísluje úrok z omeškania a zo sumy 8445,71 eur si uplatňuje úrok z omeškania od 05.11.2012 do zaplattenia.

Žalovaný požiadal o možnosť úhrady dlžnej sumy v splátkach.

Vedľajší účastník na strane žalovaného oznámil vstup do konania podaním zo dňa 13.03.2014. Vo vyjadrení k žalobe uviedol, že postupca neadresoval písomnú výzvu žalovanému potom čo bol 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len zákon o bankách) došlo z jeho strany k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na základe ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách postupca nebol oprávnený postúpiť pohľadávku žalovaného a teda žalobca nemá dostatočnú aktívnu vecnú legitimáciu v predmetnom konaní. Je preto nevyhnutné aby súd vyzval priamo postupcu, nech sa vyjadrí či predmetnú písomnú výzvu o omeškaní žalovanému adresoval a v takom prípade aby o tom predložil súdu a vedľajšiemu účastníkovi na vedomie dôkaz. Zároveň vedľajší účastník dáva do pozornosti súdu právnu skutočnosť, v Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok SLSP č. 1175/2012/CE zo dňa 27.09.2012- aktíva, konkrétne pod označením „Počet dní omeškania 1152“. Z uvedenej skutočností jasne vyplýva právna skutočnosť, že žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky zo dňa 27.09.2012 bol 1152 dní v omeškaní. Čo predstavuje dobu 3 roky a 57 dní. Uvedenou právnou skutočnosťou chcel vedľajší účastník poukázať na konanie postupcu, ktorý po celú dobu omeškania žalovaného nepristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ale po dobu 3 rokov a 57 dní iba pripisoval splátky, poplatky a úroky. Takého konanie smeruje k akumulovaniu pohľadávky o rôzne poplatky a úroky aj keď je zrejmé, že žalovaný poskytnutý úver dlhodobo nesplácal. Konanie postupcu nie je možné považovať za konanie v súlade s dobrými mravmi. Žalobca si v danom konaní uplatňuje nepremičané splátky, ktoré vznikli po 90 dňoch od postúpenia pohľadávky. Takého konanie je v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách na základe ktorého si postupník môže uplatniť len tie nepremičané splátky, ktoré existovali do 90 dní pred postúpením pohľadávky. Žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní. Vzhľadom na uvedené navrhujú žalobu v celom rozsahu zamietnuť priznať im náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, vyjadrením žalobcu, vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, výpoveďou žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný uviedol, že je pravdou, že takúto zmluvu so O. O. uzatvoril. Predmetný úver mu bol poskytnutý, tento spočiatku aj splácal, splácať ho prestal až v čase, keď už nemal dostatočné finančné prostriedky, nakoľko je fyzickou osobou podnikateľom, živnostníkom, teda jeho príjem je nepravidelný. Taktiež v súčasnej dobe, kebyže mu vznikne povinnosť zaplatiť v tomto konaní nejakú sumu, nebol by schopný žalovanú sumu zaplatiť naraz, ale len v splátkach po 70 eur. Je ženatý, spolu s manželkou, ktorá je nezamestnaná, zabezpečujú starostlivosť štyrom deťom, jedno dieťa, aj keď už malo 18 rokov zabezpečujú mu ešte starostlivosť, nakoľko ešte končí štúdiom na strednej škole, taktiež ďalšie dieťa navštevuje strednú školu a dve deti sú na základnej škole. Jeho príjem je veľmi nepravidelný. Okolo 300 eur platia mesačne inkaso, teda telefóny, vodu, elektrinu ešte uhrádzajú splátky v prospech iných spoločností v sume okolo 80 eur no a samozrejme z príjmu, ktorý on dosahuje ako živnostník, musia uhradiť všetky základné životné potreby aj náklady súvisiace so štúdiom detí, prípadne lekársku starostlivosť.

Právny zástupca vo svojom prednese uviedol, že trvajú na podanej žalobe v celom rozsahu, majú zato, že nárok je v celom rozsahu dôvodný a na základe listinných dôkazov preukázaný, preto žiadajú, aby mu súd v celom rozsahu vyhovel. Čo sa týka vyjadrenia vedľajšieho účastníka k tomuto uviedol, že v

zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemá oporu v zákone a výklad, ktorý vedľajší účastník urobil, nemá žiadnu legitímnu oporu ani v zákone, ani v judikatúre. Poukázal pritom na odborné stanovisko Národnej banky Slovenska, ktoré bolo Okresnému súdu Vranov nad Topľou predložené v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 13C/79/2014, pričom Národná banka ako orgán, ktorý vydáva povolenia pre banky a nebankové subjekty sama v tomto odbornom stanovisku uviedla, že podľa § 92 ods. 2 sú len dve podmienky na postúpenie pohľadávky a to je omeškanie dlžníka viac než 90 dní a písomná výzva veriteľa dlžníkovi smerujúca k dlžníkovi na úhradu dlžnej sumy. Majú preto za to, že v tomto konaní bolo riadne preukázané, že dlžník bol v omeškaní dlhšie než 90 dní a že pôvodný veriteľ zaslal dlžníkovi písomnú výzvu na úhradu tejto dlžnej sumy. Keďže dlžník naďalej dlžnú sumu neuhradil, pôvodný veriteľ postúpil celý peňažný záväzok na tretiu osobu, ktorá nie je ani bankou ani bankovým subjektom, ani pobočkou zahraničnej banky plne v súlade so zákonom o bankách. Následne tento vyhlásil ku dňu 4.11.2012 mimoriadnu splatnosť a na základe takto uvedených skutočností sa v tomto súdnom konaní uplatňujú len konkrétne splátky, ktoré sú splatné odo dňa 20.02.2011 do 20.08.2018 celkom v počte 91 a v celkovej výške 8445,71 eur. Vzhľadom na dátum podania žaloby 08.01.2014 a na najstaršiu žalovanú splátku 20.02.2011 je zrejmé, že tieto splátky nie sú premlčané a v tomto konaní sa žalujú len nepremilčané splátky. Ďalej v celom rozsahu poukázal aj na odborné stanovisko, kde sa ešte Národná banka vyjadruje aj k namietanej tzv. správe živého úveru, banka sa taktiež vyjadruje k prípadnej potrebe nejakého povolenia tretej osoby na správu úverov, pričom banka konštatuje, že takéto povolenie nevydáva, takéto povolenie nie je ani potrebné mať v prípade správy týchto úverov, ako je to v tomto prípade. V ďalšom sa právny zástupca vyjadril k dátumu uvedenému na predsúdnej výzve na uzavretie zmluvy, respektíve na plnenie pred podaním žaloby, k čomu uviedol, že v tomto prípade sa jedná o predtlačенú formulárovú výzvu, v ktorej evidentne nastal písomný preklep, respektíve chyba v písaní, nakoľko číslo, ktoré je tam uvedené nepredstavuje žiaden dátum a taktiež pôvodný veriteľ sa písomne v tomto konaní vyjadril ku skutočnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a majú zato, že tieto informácie nekorešponujú s tým, čo je uvedené v tejto výzve pred podaním žaloby. Táto výzva z ich pohľadu je formulárovou, ktorá tam bola predtlačенá s chybami. Tieto informácie nemajú reálny vplyv na dôkazné bremeno v tomto konaní. Čo sa týka automatického splatenia úveru, respektíve pohľadávky peňažného záväzku v celom rozsahu sa pridržiavajú ich písomného vyjadrenia zo dňa 08.09.2014, v ktorom uviedli, že banka tvrdí, že úver bol zosplatnený ku dňu 26.09.2012, pričom nedisponujú týmto oznámením. Banka pred postúpením pohľadávky v rámci svojho interného systému automaticky zosplatnila tento úver, avšak riadne zosplatnenie, ktoré bolo doručené žalovanému bolo vykonané až žalobcom a splatnosť tohto úveru v zmysle tohto mimoriadneho zosplatnenia nastala až ku dňu 04.11.2012. V podstate v tomto konaní sú tieto dva dátumy takmer totožné, jedná sa o rozdiel dvoch mesiacov, pričom táto skutočnosť nemá ani vplyv na prípadné premlčanie pohľadávky, pretože obe zosplatnenia nastali až v roku 2012, teda tým, že bola podaná žaloba v roku 2014 nemá táto skutočnosť vplyv na zosplatnenie a pridržiavajú sa teda tej skutočnosti, že došlo k zosplatneniu až zo strany žalobcu. Zosplatnenie bolo riadne doručené, o čom majú aj písomný doklad, podací lístok a preto trvajú na tom stanovisku, ktoré uviedli, že sa jedná v rámci interného systému o zosplatnenie O. O. a týmto dokladom nedisponujú. V prípade úspechu si uplatňujú náhradu trov konania, ktoré budú riadne vyčíslené v zákonnej lehote, zároveň v prípade, ak súd žalobu zamietne, žiadajú súd s poukazom na súčasnú judikatúru Najvyššieho súdu SR, aby nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nakoľko v zmysle judikatúry tieto trovy sú neúčelnými trovami a zvyšujú náklady v konaní.

Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení zo dňa 30.07.2014 uviedol, že v zmysle článku 18 bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok „Klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to či banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo preveriť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu“. V ďalšom citoval ust. § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb., § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Vzhľadom na uvedené majú zato, že je možné postúpiť nezosplatnenú pohľadávku banky osobe, ktorá nie je bankou, a to bez súhlasu žalovaného. Vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom, tak ako to skonštatovalo viacero súdov na prvom a druhom stupni účelovo vstupuje do súdnych konaní na strane žalovaného spotrebiteľa za účelom za každú cenu dosiahnuť úspech v spore, aby mu tak mohli byť priznané trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatňuje už pri oznámení o vstupe do konania, keď ešte o predmete konania nemá žiadnu vedomosť. Takéto konanie vedľajšieho účastníka je podľa názoru žalobcu neprijateľné nakoľko dochádza k zbytočným prietahom v konaní a k neúčelnému navyšovaniu trov konania.

Vo vyjadrení zo dňa 08.09.2014 právny zástupca žalobcu uviedol, že O. O. X..O.. pred postúpením pohľadávky zosplatnila úver automaticky systémom. V takýchto prípadoch ak ide o automatické zosplatnenie systémom sa klientom žiadne oznámenia neszasielajú nakoľko došlo k porušeniu zmluvných podmienok. Nakoľko ide len o zosplatnenie v rámci interného systému O. O., X..O.. žalovanému sa oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nezasiela, trvajú na vyhlásení splatnosti úveru ku dňu 04.11.2012.

O. O., X..O.. ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 27.08.2008 zmluvu o splátkovom úvere č. 0561821597 podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku. I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Na základe úverovej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5842,13 eur (176000 Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal ako dlžník splácať v mesačných splátkach po 92,81 eur (2796 Sk) a to v 120 mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.08.2018, pričom úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 13,95% ročne a ročná percentuálna miera nákladov 16,40%.

Podľa čl. II. bod 2 zmluvy žalovaný ako dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Podľa bodu 4. uvedeného článku zmluvy všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok okrem článku 7.4. b), VOP okrem článku 7, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

V bode 5. článku II zmluvy si zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

V zmysle bodu 1.1 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) tieto VOP upravujú všetky vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom na základe zmlúv uzatvorených v súvislosti s bankovými produktmi, ako aj na vzťahy vznikajúce v súvislosti s konaním, ktorého cieľom je uzavretie zmluvy.

VOP tvoria súčasť akejkoľvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s príslušným bankovým produktom, bez ohľadu na to, či je príslušný produkt vo VOP upravený (bod 1.2 VOP).

V rozsahu, v akom sa ustanovenia písomnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s určitým bankovým produktom líšia od ustanovení VOP sú rozhodujúce ustanovenia takejto písomnej zmluvy. Ak ustanovenia VOP týkajúce sa jednotlivých bankových produktov obsahujú odlišnú úpravu ako všeobecná alebo záverečná časť VOP, sú rozhodujúce ustanovenia osobitnej časti VOP (čl. 1 bod 1.3., bod 1.4. VOP).

Podľa bodu 7. VOP tieto ustanovenia VOP upravujú záväzkovoprávne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou nepodnikateľom, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, v ktorej sa banka ako veriteľ zaväzuje, že na požiadanie klienta ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a klient- fyzická osoba nepodnikateľ ako dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky vo výške určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov sa uskutoční formou splátok klientom (bod 7.2.4 VOP).

Podľa čl. 7 bod 7.3.2. VOP pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu. V prípade, že ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených so splátkovým úverom nebude na účte dostatok prostriedkov na ich úhradu a dohodnutý úverový rámec je vyčerpaný v celej dohonorovanej výške, dohodli sa klient a banka na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky vo forme zaťaženia účtu, i keď neexistuje klientova

pohľadávka z jeho účtu a úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške. Na základe tejto skutočnosti bude rozsah čerpaného splátkového úveru vyšší ako je výška dohodnutého úverového rámca (nepovolené prečrpanie) a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečrpanie minimálne do výšky dohodnutého úverového rámca.

Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať (čl. 7 bod 7.3.3. VOP).

V zmysle bodu 7.4.4. čl. 4 VOP pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru, je povinný zaplatiť banke okrem úrokov z úveru stanovených v zmluve tiež úroky z omeškania.

Podľa čl. 7 bod 7.6.1. VOP ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo:

a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená:

a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy a

klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,

b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva

okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy uzatvorené medzi bankou a klientom, resp. treťou osobou,

c) započítať pohľadávku z úveru banky voči akejkoľvek pohľadávke klienta voči banke,

d) zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru, a to až do doby, keď pominú skutočnosti, ktoré mali za následok pozastavenie poskytnutia alebo čerpania úveru.

Podľa bodu 18.14 VOP klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ak aj bez ohľadu na to, či banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.10.2012 adresovaným žalovanému spoločnosť O. O., X..O.. ako postupca oznámila postúpenie pohľadávky voči nim na žalobcu ako postupníka.

Listom označeným ako výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16.10.2012 adresovaným žalovanému žalobca ako nový veriteľ žalovanému oznámil, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.10.2012 a zároveň požiadal o okamžité uhradenie dlžnej čiastky do 31.10.2012.

Právny zástupca žalobcu listom označeným ako pokus o zmier zo dňa 02.12.2013 adresovaným žalovanému oznámil, že pôvodným veriteľom O. O., X..O.. bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru dňa 0292/1054/12, ktorá skutočnosť im bola oznámená a vyzval ho na splnenie povinnosti najneskôr do 09.12.2013.

O. O., X..O.. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 27.09.2012 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE. Podľa článku V. bod 5.1 predmetom zmluvy je dohoda zmluvných strán o odplatnom postúpení pohľadávok a to so všetkými právami, ktoré sú spojené s postupovanými pohľadávkami a za podmienok uvedených v tejto zmluve.

V zmysle čl. V. bod 5.2 zmluvy o postúpení pohľadávok na základe podmienok tejto zmluvy postupca postupuje postupníkovi dňom účinnosti tejto zmluvy pohľadávky vrátane príslušenstva a všetkých práv a nárokov, ktoré sú s pohľadávkami spojené, ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok.

Podľa prílohy k zmluve o postúpení splatnosť úveru bola stanovená na 20.08.2018, zostatok pohľadávky predstavoval sumu 9485,47 eur a istina celkom sumu 7868,57 eur, istina do spl sumu 0 eur a po spl 7868,57 eur, v ďalšom bol uvedený počet dní omeškania 1152 a dátum poslednej úhrady 20.07.2009.

O. O., X..O.. súdu oznámila, že informovala klienta, že splácanie pohľadávky č. 561821597/0900 je v omeškaní písomne zaslaním výzvy, klient bol tiež informovaný o výške pohľadávky v Oznámení o začatí výkonu mandátnej činnosti. V ďalšom informovala, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0561821597/0900 zo dňa 27.08.2008 uzavretej medzi ňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom ku dňu 26.09.2012. Pohľadávka ktorá vznikla zo zmluvy o úvere a ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená O. O. X..O.. v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odovzdala zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka postupníkovi, teda žalobcovi O. O. X..O.. nedisponuje predmetným oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Národná banka Slovenska vo svojom vyjadrení zo dňa 24.7.2014 v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/79/2014 v ktorom uviedla, že čo sa týka správy úverov, pojem správa úveru nie je právne definovaným pojmom; za správu sa považuje činnosť, ktorej obsahom je starostlivosť o úver a to tak v etape jeho poskytovania ako aj v etape jeho splácania, vrátane správy pohľadávok z úveru. Obsah a rozsah správy úveru závisí od zložitosti úverového produktu, napr. dohodnutého spôsobu čerpania a splácania a v neposlednom rade sa správa úveru dotýka aj samotného účtovného a technického spracovania a evidencie úveru a prípadnej komunikácie s klientom. V zásade platí, že veriteľ vykonáva správu úveru sám, nie je však vylúčené, aby jednorazové alebo opakované činnosti týkajúce sa správy úveru či ako celku alebo jej časti zveril osobitnou zmluvou inej osobe a to podniku pomocných bankových služieb v zmysle § 25 ods. 7 zákona o bankách alebo inému poskytovateľovi služieb. Na vykonávanie bankou zverených činností týkajúcich sa správy úveru poskytovateľ služieb nepotrebuje povolenie Národnej banky Slovenska. K otázke správy úveru poskytnutého bankou, ktorý nebol zosplatnený a bankovému povoleniu uviedla, že v zmysle § 9 ods. 2 zákona o bankách bankové povolenie obsahuje presné vymedzenie bankových činností tak ako sú vymenované v § 2 ods. 1 a 2 zákona o bankách. Pomenovanie základnej bankovej činnosti „poskytuje úvery“ je potrebné vykladať tak, že banka je oprávnená vykonávať úverové obchody, ktorými sa v zmysle § 36 ods. 3 rozumejú činnosti týkajúce sa poskytovania úverov vrátane poskytovania záruk. Ku správe úveru zverenej tretej osobe poukázal na vyššie uvedené ohľadom správy úverov. K otázke možnosti prevodu nezosplatneného úveru zmluvou o postúpení pohľadávky na tretí subjekt, ktorý nemá postavenie banky a nemá bankové povolenie na vykonávanie tejto činnosti uviedla, že v zmysle § 2 ods. 13 zákona o bankách na banku a pobočku zahraničnej banky sa vzťahujú ustanovenia osobitného zákona, ak zákon o bankách neustanovuje inak. Na tomto právnom základe sú banky a pobočky zahraničných bánk oprávnené v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, súčasne však musia byť dodržané ustanovenia zákona o bankách o ochrane bankového tajomstva. V ďalšom poukázala na postúpenie pohľadávky so súhlasom klienta a teda, že v zmysle § 91 ods. 1 zákona o bankách môže banka alebo pobočka zahraničnej banky poskytnúť tretím osobám informácie a doklady chránené bankovým tajomstvom len s predchádzajúcim súhlasom alebo na písomný pokyn klienta. Pokiaľ banka alebo pobočka zahraničnej banky disponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky z úveru, ktorý neobsahuje podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže takúto pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť svoju pohľadávku len v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom aplikácia uvedeného ustanovenia zákona o bankách bude v praxi závisieť odo dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta z úveru, t.j. dohodnutého spôsobu splácania úveru. Ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za podmienky, že a) klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru (dohodnuté čiastkové plnenie) a/alebo úrokov alebo ich časť („časť peňažného záväzku klienta“), b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a c) na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Postúpenie pohľadávky nemá vplyv na beh premlčacích lehôt pre splatné a nezaplatené čiastkové plnenia (§ 103 Občianskeho zákonníka), ani nespôsobuje stratu výhody splátok pre klienta. Pokiaľ ide o osobu postupníka, v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou a pri postúpení pohľadávky odovzdá postupníkovi dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

V písomnom vyjadrení zo dňa 15.10.2014 vedľajší účastník uviedol, že O. O. v Oznámení k žiadosti súdu zo dňa 25.07.2014 len deklaruje, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého zo zmluvy o splátkovom úvere č. 561821597 zo dňa 27.08.2008 ku dňu 26.09.2012, avšak predmetné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti postupca nepredložil nakoľko ním nedisponuje. Rovnako poukazujú súdu na prílohu č. 1 k oznámeniu zo dňa 25.07.2014 pod označením výzva zo dňa 18.03.2009, ktorú postupca predložil ako dôkaz na preukázanie právnej skutočnosti, že si splnil povinnosť v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a teda vyzval žalovaného na úhradu jeho dlhu potom, čo bol 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle právnej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách. Len samotná výzva, ktorú predložil postupca, bez potvrdenia o vykázaní doručenia žalovaného nedokazuje právnu skutočnosť, že predmetná výzva bola zo strany postupcu aj skutočne žalovanému doručená. Postupca neunesol dôkazné bremeno o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úver a ani o doručení písomnej výzvy žalovanému. Poukázal aj na vyjadrenie NBS konkrétne na bod 3.2. Postúpenie pohľadávky bez súhlasu klienta, v ktorom NBS konštatuje, cit. Ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za podmienky že: a) klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru (dohodnuté čiastkové plnenie) a/alebo úrokov alebo ich časť („časť peňažného záväzku klienta), b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c) na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Uvedené vyjadrenie NBS len potvrdzuje opodstatnené námietky vedľajšieho účastníka voči neoprávnenému postúpeniu pohľadávky zo strany O. O. X..O.. na EOS KSI Slovensko s.r.o., ktoré je v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. zákona o bankách. Len samotná výzva ktorú predložil postupca bez potvrdenia o vykázaní doručenia žalovanému nedokazuje právnu skutočnosť, že predmetná výzva bola zo strany postupcu skutočne žalovanému doručená a z uvedeného dôvodu si postupca svoju povinnosť podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nesplnil. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky). Na postúpenie celej teda aj nesplatennej časti úveru (živý úver) z banky alebo pobočky zahraničnej banky na inú osobu, a to aj osobu ktorá nie je bankou je potrebné úverový vzťah lege artis ukončiť (vyhlásiť mimoriadnu splatnosť) a takýmto spôsobom sa dopracovať k pohľadávke, ktorú následne v súlade so zákonom môže postúpiť aj osobe, ktorá nie je bankou. Zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak

nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

V zmysle § 92 ods. 8 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Vedľajší účastník na strane žalovaného namietal vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu.

Je nepochybné, medzi účastníkmi nesporné a z vykonaného dokazovania to vyplynulo, že suma, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, je nárokom zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a žalovaným ako dlžníkom zo dňa 27.08.2008, na základe ktorej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver v sume 5842,13 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť za v zmluve dojednaných podmienok. Žalobca svoj nárok v konaní a svoju vecnú aktívnu legitimáciu odvíja od zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE uzavretej medzi ním ako postupníkom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom (bankou), ktorou boli na žalobcu ako postupníka postúpené pohľadávky, vrátane ich príslušenstva a všetkých súvisiacich práv a nárokov s pohľadávkami spojených ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok.

Ako už súd uviedol vyššie, súčasťou predmetnej úverovej zmluvy medzi postupcom ako bankou a žalovaným ako dlžníkom, boli aj Všeobecné obchodné podmienky, s ktorými sa žalovaný oboznámil, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. V zmysle bodu 18.14 žalovaný ako klient výslovne súhlasil s postúpením tam špecifikovaných pohľadávok na tretiu osobu, pričom dojednanie neobsahovalo podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku. Preto má súd za to, že banka ako postupca disponovala súhlasom žalovaného na postúpenie pohľadávky na tretiu osobu, žalobcu.

Napriek vyššie uvedenému má však súd za to, že súčasne boli splnené aj podmienky na postúpenie pohľadávky na žalobcu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže v danej veci bol úver splatný v splátkach, mala banka právo postúpiť postupníkovi celú, aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru tak ako to predpokladá citované ustanovenia zákona o bankách, ktoré hovorí o pohľadávke zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta. Z predložených listinných dôkazov a to najmä výzvy postupcu zo dňa 18.03.2009 je nepochybné, že žalovaný riadne a včas nesplnil čo i len jednu splátku, keďže bol v omeškaní s úhradou sumy 365,65 eur, čo predstavuje viac ako tri dojednané mesačné splátky a z uvedeného je zrejmé aj splnenie ďalšej podmienky o omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a že na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný, čo bolo preukázané výzvou adresovanou žalovanému.

Podľa názoru súdu terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely na ust. § 92 ods. 8 len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania.

Súd sa teda nestotožnil so závermi vedľajšieho účastníka o nemožnosti postúpenia pohľadávky, resp. o možnosti postúpenia pohľadávky a to len tej jej časti, ktorá sa už stala splatnou alebo až po ukončení úverového vzťahu a vyhlásení mimoriadnej splatnosti a uzavrel, že postúpenie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi žalobcom a postupcom bolo platné a účinné a teda je daná aktívna vecná legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým

prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho

právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zjavné, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Ako je zrejmé zo zmluvy o úvere, konečná splatnosť bola dohodnutá na 120 mesiacov. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok. Nepremilčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby, teda splátky splatné po 23.01.2011, žaloba bola podaná dňa 23.01.2014. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremilčanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.02.2011, teda tie, ktorých zaplatenie svojou žalobou žalobca neuplatňuje.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Teda možno uzavrieť, že žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie nepremlčaných splátok, kde na uvedené nemá vplyv ani skutočnosť uvádzaná vedľajším účastníkom, že v čase postúpenia pohľadávky bol žalovaný v omeškaní 3 roky a 57 dní. Právny zástupca žalobcu súdu oznámil, že splatnosť úveru v zmysle mimoriadneho zosplatnenia úveru nastala 04.11.2012.

Po skonštatovaní o aktívnej legitímácii žalobcu a po vysporiadaní sa s prípadným premlčaním nároku po postupe podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súd pristúpil k samotnému posúdeniu nároku.

Žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 8445,71 eur predstavujúcej 91 splátok a úrok z omeškania v sume 149,01 eur a ročný úrok z omeškania od 05.11.2012 do zaplatenia.

Čo sa týka jednotlivých nárokov, úver bol žalovanému poskytnutý pri úrokovej sadzbe 13,95% ročne. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (august 2008, spotrebiteľský úver nad 5 rokov) činila úrok 8,75% ročne. Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov za platnú, keďže mal za to, že táto výška úroku nepresahovala v podstatnej miere úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavmi.

V zmysle VOP klient splácal pohľadávku z úveru, ktorá sa skladala z istiny, jej súčastí a príslušenstva, teda súčasťou dojednanej výšky splátky bola aj poplatok za správu úveru v sume 1,99 eur mesačne. Potom splátka istiny a úroku z úveru po odpočítaní poplatku za správu úveru v sume 1,99 eur predstavuje sumu 90,82 eur (výška splátky 92,81 eur - poplatok 1,99 eur) a keďže žalobca si uplatnil nárok na 91 splátok, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 8264,62 eur (91 x 90,82 eur) a čo do zvyšku žalobu zamietol a to čo do nároku na poplatok za správu úveru spolu v sume 181,09 eur (91 x 1,99 eur), ktorým sa bude zaoberať nižšie.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platieb veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej

alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.06.2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za vedenie úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie. Preto ak žalobca uplatňuje nárok na predmetný poplatok v rámci splátok, ktoré sa mali stať splatnými po 10.06.2013, je to v rozpore s citovaným ustanovením zákona a súd nárok na poplatok za správu úveru obsiahnutý v splátkach po 10.06.2013 žalobcovi nepriznal.

V danej právnej veci sa jedná o poplatok, ktorý mal byť dojednaný a jednotlivé zložky sa stali splatnými ako súčasť splátky úveru aj pred uvedenou novelou zákona o bankách. splátky splatné do 10.06.2013. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úveru podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že žalovaný ako klient a dlžník z úverového vzťahu bol povinný platiť žalobcovi ako veriteľovi poplatok za vedenie úveru. Teda laicky povedané a rovnako asi aj chápané priemerným spotrebiteľom, žalovaný bol povinný platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášal žalovaný ako spotrebiteľ ktorý predsa za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatil žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru a preto na žalovaného ako spotrebiteľa a dlžníka nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. Na základe uvedeného súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatku za vedenie úveru uplatneného žalobou aj v tejto časti zamietol.

Čo sa úroku z omeškania, žalobca si uplatnil jednak kapitalizovaný úrok z omeškania zo splátok splatných od 21.02.2011 do 04.11.2012, ktorý si kapitalizoval zo sumy splátky 92,81 eur pri výške úroku z omeškania 8,75% ročne, ktorá výška je v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Keďže súd nepriznal žalobcovi nárok na poplatok za správu úveru, z ktorej sumy bol taktiež úrok z omeškania vypočítaný, ako je to zrejmé zo žalobného návrhu, priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania v sume 146,14 eur, ktorý vyčíslil za jednotlivé obdobia a pri žalobcom uplatnenej výške úroku z omeškania tak ako žalobca no sumy splátky 90,82 eur a čo do zvyšku (v sume 2,87 eur) v tejto časti žalobu zamietol.

Posledným nárokom žalobcu bol nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy 8445,71 eur od 05.11.2012 do zaplatenia. Ako už súd uviedol vyššie, výška žalobcom uplatňovaného úroku z úveru je v súlade s Občianskym zákonníkom a nariadením vlády, no súd priznal žalobcovi úrok z omeškania len zo sumy 8264,62 eur tak ako ju ustálil vyššie po nepriznaní nároku na poplatok za správu úveru a to odo dňa 05.11.2012 tak ako žiadal žalobca, a čo do zvyšku, teda v časti nepriznania nároku na úrok z omeškania zo sumy predstavujúcej poplatky za správu úveru žalobu v tejto časti zamietol.

Berúc do úvahy osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaného povolil mu súd v súlade s ust. § 160 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, zaplatiť sumu, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný, v mesačných splátkach za podmienok uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 OSP podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní, môže súd rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.